

DE STER

NR. 4. APRIL 1958

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Voorjaar langs de Vecht

58e JAARGANG

Nr 4

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS

INHOUD:

Blz.

Vrede in de eeuw van het atoom 99

Van hier en daar 103

Ook hij ging heen 104

Wij sterven niet 105

Pasen 1958 106

Een eervolle aanstelling 107

Een wonderbaar werk en een wonder . . . 108

Het schaap van het rotsgebergte 116

De vraag van de maand 118

Jeugd..... pas op! 120

De Urim en Thummim 122

Nederigheid : . 122

Indien ge iemand anders waart 123

Gevleugelde woorden 123

Gebeurtenissen in de Zending 124

Met Joseph de Profet tezamen geweest . 127

Ik heb de zee gezien 128

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag .

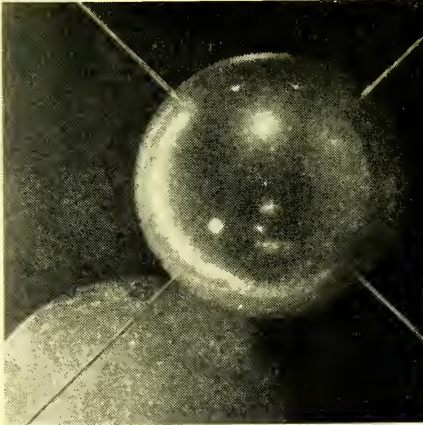
*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Heden zijn wij getuige van een van die oplevingen van het menselijk denken en de emoties, die van tijd tot tijd als een vloedgolf over de wereld gaan en de bestemming van het menselijk geslacht wijzigen. Toch moeten wij zoeken naar...

De Kerk is in de wereld om de vrede te vestigen; en zij moet voortgaan te verkondigen dat het Evangelie de ware leidman voor de mens in deze eeuw van het atoom is, gelijk het in ieder ander tijdperk is geweest.

VREDE

in de eeuw
van het atoom

door President
David O. McKay.

Wij leven in een tijdperk dat wel eens het gewichtigste van alle tijden zou kunnen zijn. Wetenschappelijke ontdekkingen en uitvindingen, het omlaag halen van sociale en zedelijke standaarden, die hun waarde tot dusver hebben bewezen, het loslaten van religieuze plechtankers, dat alles is een bewijs dat wij heden getuige zijn van een van die oplevingen van het menselijk denken en de emoties, die van tijd tot tijd over de wereld gaan en de bestemming van het menselijk geslacht wijzigen.

Hedendaagse wetenschappelijke ontdekkingen prikkelen de verbeelding. Bijna iedere dag lezen wij van haast ongelooflijke verichtingen. Het atoomtijdperk is nog maar net begonnen en nie-

mand weet hoe het in gang zijnde of voltooide onderzoek zich verder zal ontwikkelen.

De wetenschappelijke ontdekkingen en uitvindingen van deze eeuw worden door geen enkele voorgaande periode in de wereldgeschiedenis geëvenaard, ontdekkingen met zulk een machtig potentieel, hetzij ten zegen hetzij voor de vernietiging van menselijke wezens, dat de verantwoordelijkheid van de mens in het beheersen er van ontzaggelijker is dan ooit op menselijke schouders werd geplaatst. Over het algemeen is er in de gehele wereld een geest van onrust, een reiken naar onbeproefde ideologieën en — wat nog het ergste van alles is — een neiging tot zedelijke losbandigheid.

Nu is het de tijd dat de mensen in de gehele wereld tot inkeer komen en in alle ernst denken aan die grote gebeurtenis die bijna tweeduizend jaren geleden op de dag van het Pinksterfeest plaats greep. Drieduizend mensen waren bijeen en de Apostel Petrus sprak hen toe. Hij moet wel een zeer indrukwekkende toespraak hebben gehouden. Lukas, een wel onderlegd man, hoorde van die toespraak, informeerde er naar en maakte aantekeningen er over. Hij zeide dat toen de mensen de woorden van Petrus hoorden, zij verslagen werden in het hart en tot Petrus en de andere Apostelen zeiden: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?”

Toen zeide Petrus tot hen: „Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus tot vergeving der zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uwen kinderen, en allen die daar verre zijn, zoovelen als er de Heere, onze God, toe roepen zal”. (Hand. 2 : 38, 39). Dat was bijna tweeduizend jaren geleden.

Onzedelijkheid en ongeloof zijn de twee voornaamste ondeugden, die de tegenwoordige beschaving dreigen te verzwakken en te ontwrichten. Helaas zijn de bezoeken van het moderne leven er op gericht het fundament van het Christelijk tehuis te ontbinden. Lichtvaardigheid op sexueel gebied onder jonge mensen, geboortebepierking en onmatigheid zijn verraderlijke en boosaardige vijanden van het gezin. Wanneer

Wij moeten streven naar vrede en harmonie in het gezin. Indien wij niet in staat zijn getwist, gekibbel en zelfzucht buiten de deur te houden, hoe kunnen wij dan ooit hopen deze ondeugden uit de maatschappij te verbannen?

het gezinsleven in ontbinding verkeert, worden het fundament en het bolwerk van de maatschappij ondermijnd.

Wat zullen wij doen? Het antwoord is heden hetzelfde als het bijna tweeduizend jaren geleden was; hetzelfde als het altijd zal zijn. De leden van de Kerk aanvaardden het Evangelie van Jezus Christus als de reddende macht voor al God's kinderen. Zij vormen geen organisatie die bidt als de man deed, die zeide: „Vader, zegen mij en mijn vrouw, mijn zoon Jan en zijn vrouw, ons viëren en niet meer”, maar een die voor de gehele menselijke familie bidt. Zo moet het zijn, want wij zijn broeders en zusters.

Wij nemen God als een werkelijkheid aan, en wij zijn één familie. Deze oude wereld is vol goede mannen en vrouwen, die naar de waardigheid van de menselijke ziel omzien, naar de waardigheid van de mens.

De Heiland zeide dat alle mensen zich moesten bekeren en in de naam van Jezus Christus geloven, de Vader in Zijn naam moesten

aanbidden en op Zijn naam blijven vertrouwen tot het einde; anderszins zouden zij niet zalig worden in God's Koninkrijk. Er zijn veel mensen die dit niet kunnen geloven en daarom deze liefdevolle, goddelijke uitnodiging van de Verlosser der wereld niet kunnen of willen aannemen: „Neemt mijn juk op u, en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uwe zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht”. (Matth. 11 : 29, 30). „Mannen broeders, wat zullen wij doen?”

Enige bepaalde dingen die de Priesterschapdragers en hun gezinnen kunnen en moeten doen, zijn deze:

Ten eerste: Wees een voorbeeld in oprechtheid. Laat ons eerlijk zijn in al onze handelingen. Vermijd grofheid en godslasterlijke taal. Toon onze naasten en allen met wie wij in aanraking komen, dat wij reine, eerbare levens leiden.

Ten tweede: Streef naar vrede en harmonie in het gezin. Wanneer wij niet in staat zijn getwist, gekibbel en zelfzucht buiten de deur te houden, hoe kunnen wij dan ooit hopen deze ondeugden uit de maatschappij te verbannen?

Ten derde: Nadat wij op zijn minst gestreefd hebben naar goede karaktervorming en wanneer wij een goed geregeld gezinsleven hebben, kunnen wij onze plicht als gevolmachtigde vertegenwoordigers van de Here Jezus Christus vervullen door aan de wereld te verkondigen dat de

voorwaarden welke de eenling, het gezin en de naties vrede en troost zullen brengen, zijn te vinden in het Herstelde Evangelie van Jezus Christus. Zij kunnen genoemd en begrepen worden en even gemakkelijk in praktijk worden gebracht met als resultaat voldoening en vrede, als de ondeugden, die zoveel rampspoed brengen.

In het kort samen gevat zijn deze fundamentele voorwaarden een aanvaarding van Christus als de Zaligmaker en Verlosser. Ten aanzien van het land Amerika hebben wij een belofte, dat zolang wij Hem als onze Verlosser aannemen, geen macht ter wereld deszelfs regeringen omver kan werpen. Indien wij het niet doen, dan is de verantwoording aan ons. Wij moeten een levend besef hebben van het bestaan van God en dat Hij onze Vader in de hemel is. Wij behoren iedere dag in overeenstemming met deze kennis te leven en voor onze medemensen een ongeveinsde liefde te koesteren. Met andere woorden, gelijk de Heiland van de wet en de profeten zeide: . . . „Gij zult liefhebben den Heere, uwen God, met geheel uw hart en met geheel uwe ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het groote gebod. En het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uwen naaste liefhebben als uzelfven”. (Matth. 22 : 37-39).

Sceptici en pessimisten zeggen dat deze principes te idealistisch zijn en dat de mens te dicht bij het dier staat in zijn worsteling om zijn bestaan voort te slepen, dan

dat hij zelfs maar kan proberen ze in het dagelijks leven toe te passen. In antwoord daar op zeg ik: „Mannen en vrouwen hebben ze in praktijk gebracht en waren gelukkig; zij hebben door zo te doen, de wereld beter gemaakt. De discipelen van Christus deden het in Zijn dagen en zij hebben sedert dien millioenen levens beïnvloed.

De wereld heeft behoefte aan millioenen meer wier invloed het kwaad zal tegen gaan dat verspreid wordt door de vele millioenen die in zelfzucht, laagheid, achterdocht, haat en andere min of meer grote zonden voortstrompelen. Tenslotte is het geestelijk leven van de mens het ware leven.

Dat is het wat hem van de dieren des velds onderscheidt. Het heft hem boven het stoffelijke uit, terwijl hij toch nog vatbaar is voor alles wat het leven hem kan geven dat voor zijn geluk en vooruitgang nodig is. Zo is hij in de wereld, doch niet van de wereld. Jezus leerde dat mannen en vrouwen niet werkelijk leven en niets zullen bereiken, indien zij niet geestelijk zijn ingesteld.

In het leven en de leringen van Jezus lezen wij dat geestelijke kracht van alles de grondslag is en dat zonder deze kracht niets tot stand kan worden gebracht, dat de moeite waard is. In geestelijke behoeften kan alleen door geestelijke middelen worden voorzien. Geen enkele regering, wet, methode en organisatie is van waarde, indien mannen en vrouwen niet van

waarheid, gerechtigheid en barmhartigheid vervuld zijn. Stoffelijke dingen zijn niet in staat de gezonden geest op te heffen. De zwaartekracht, de electriciteit en de stoom zijn grote krachten, maar de beweegredenen van mannen en vrouwen wijzigen kunnen zij niet.

Wat de zon aan de blauwe hemel is voor de aarde, die worstelt om zich uit de greep van de winter te bevrijden, dat is het Evangelie voor bedroefde zielen, verlangend naar iets hogers en beters dan de mens tot dusver in deze door oorlog verscheurde wereld heeft gevonden.

Indien mensen en naties hun geloof in God behouden en uit liefde voor God de waarheid aannemen en uit liefde voor hun medemens de aansporing om nooit aan de druk van de omstandigheden toe te geven, en ofschoon zij vervolging en zelfs de dood in het aangezicht zien, in hun hart kunnen zeggen, zoals de Profeet Joseph Smith zeide, toen hij de weg terug ging, die hem naar het martelaarschap voerde: „Indien mijn leven geen waarde heeft voor vrienden, heeft het ook geen waarde voor mij — dan beginnen wij de dag te naderen waarop zwaarden zullen worden omgesmeed tot ploegijzers en er vrede zal zijn op aarde.

De Kerk is in de wereld om de vrede te vestigen en zij moet voortgaan te verkondigen dat het Evangelie de ware leidsman voor de mens in deze eeuw van het atoom is, gelijk het in ieder ander tijdperk is geweest.

... „De stem des Heren is voor alle mensen en er is niemand die ontkomt; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch oor dat niet zal horen, noch hart dat niet zal worden doordrongen. En de opstandigen zullen veel smart ondergaan, want hun ongerechtigheden zullen van de daken der

huizen worden verkondigd en hun geheime daden zullen worden geopenbaard. En de stem tot waarschuwing zal voor alle mensen zijn, door de monden mijner discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen". (L. & V. 1 : 2-4).

VAN HIER EN DAAR.

*Wilt ge origineel zijn? Wees dan uzelf.
God schiep nimmer twee mensen precies gelijk.*

*

Op een rechte weg is nog nooit iemand verdwaald.

*

De drempel van de tempel der wijsheid is het beseft van onze eigen onwetendheid.

*

Er is niemand zo arm als degene, die alleen maar geld heeft.

*

„Wat krijg ik er voor?" voert langs de doodlopende weg naar mislukking.

*

*Het is voor de tuinman niet genoeg de bloemen lief te hebben.
hij moet het onkruid haten.*

*

*De beste manier om met tobben op te houden is:
Ophouden met tobben.*

*

Een monument, opgericht in het hart van een mens, is beter dan een in een park.

— OOK HIJ GING HEEN —

President Oscar A. Kirkham

Toen de lezers van „De Ster” in Amerika het maartnummer open-sloegen en de foto van Elder Oscar A. Kirkham zagen, zullen zij reeds hebben geweten, wat wij hier in Holland nog niet wisten, namelijk dat zij het gelaat aanschouwden van een, die niet meer in leven was.

President Kirkham, van de Eerste Raad der Zeventigers is de 10de maart jl. in zijn woning te Salt Lake City op 78jarige leeftijd aan hartverlamming overleden. Hij is de derde van de Algemene Autoriteiten, die dit jaar, dat nog geen vier maanden oud is, terwijl ik dit schrijf, naar de andere zijde werd geroepen. Ongetwijfeld zal Elder Kirkham daar met grote blijdschap zijn ontvangen, want hoe broos en zwak zijn aards om-

hulsel de laatste jaren moge zijn geweest, zijn geest was paraat en vol toewijding aan de zaak van de Meester. En in die geest henen gegaan zijnde, draagt hij nu met de grote ijver en intelligentie, waarover hij beschikt, in hoge mate bij tot de vooruitgang van het ontzaglijke werk onder diegenen van Gods kinderen, die in hun sterfelijk leven hun Vader in de Hemel niet leerden kennen.

Elder Oscar A. Kirkham werd de 22ste januari 1880 te Lehi, Utah, geboren. Hij volgde het lager, middelbaar en hoger onderwijs, het laatste aan de B(riigham) Y(cung) U(niversity) te Provo, Utah. Hij studeerde drie jaar lang muziek in Duitsland, welke studie hij aan de Columbia universiteit te New-York voortzette. Vijf jaar lang, van 1908 tot 1913, was hij hoofd van de muzikafdeling van de L.D.S. universiteit.

Het meest bekend is Elder Kirkham echter als leider van de padvindders. Zijn invloed op en zijn liefde voor de jeugd was buitengewoon en hij had de gave om — zoals Apostel Richard L. Evans tijdens de rouwdienst in zijn toespraak zeide — elke jongen te doen gevoelen dat hij er bij behoorde en een speciale vriend had, wat dan ook zo was.

De waardering voor zijn grote verdienste als scout leader werd zowel internationaal als nationaal tot uitdrukking gebracht in het uitreiken van bijzondere onderscheidingen zoals: de Zilveren

Antilope, de Zilveren Bever, het Kruis van Jeruzalem, een Franse eervolle vermelding en een van Lord Baden Powell, de grondlegger van de padvinderij.

Zijn nabestaanden, te weten zijn vrouw, acht kinderen, twintig

kleinkinderen en twee achterkleinkinderen hebben een groot verlies te betreuren, doch de wetenschap dat hij hen slechts is voorgegaan naar het Rijk des Vaders met zijn vele woningen, zal hun ongetwijfeld tot troost en sterkte zijn.

WIJ STERVEN NIET

(Bij het heengaan van een geliefde)

*Wij sterven niet — wij kunnen 't niet,
De levensstaat verandert slechts
Als de „ik” uit de aardse tempel vliedt.
Van de aardse tempel blijft niets hechts.*

*Er is geen dood in Gods groot Al,
Slechts eeuwige verandering;
De levensvlag komt nooit ten val,
Maar wappert eens in wijder kring.*

*En als de geest zijn huis verlaat,
Zijn hulsel, de „horlogekas”,
Gaat hij naar wáre levensstaat,
Alsof in déze in slaap hij was.*

*Noemt nimmer hen „de doden” dan;
Zij zijn niet dood, zij leven voort.
Onze overledene ging van
Een lager naar een hoger oord.*

Fr. I. K.

Paasen 1958

Wanneer deze aflevering van „De Ster” u onder de ogen komt, behoort Paasen 1958 al weer tot het verleden en hebben wij, elk op onze eigen wijze, het Paasfeest gevierd. Hebben wij „gevierd”? Of hebben wij ook „herdacht”!

Hebben wij in deze vrolijke dagen, welke tevens een symbool zijn van het terugkerende leven in de natuur — de lente — in deze dagen van Paashazen en -eieren ook wel eens stil gestaan bij de diepere achtergrond van dit feest? Met recht is het Paasfeest een feest van de lente, van de wederopwekking van al het natuurlijk leven, want is het niet tevens, en zelfs in de eerste plaats het feest van de terugkeer van Onze Heiland tot het Leven?

— Terugkeer? — Ja, want aan het Paasfeest gaat „Goede Vrijdag” vooraf. Goede Vrijdag, de dag waarop wij gedenken het gootste drama in de menselijke historie. HET LIJDEN EN STERVEN VAN JEZUS CHRISTUS, GODS ZOON, DIE NAAR DE WERELD KWAM TER VERLOSSING VAN ONS ALLEN.

De viering van het Paasfeest wordt, in verband met het tijdstip waarop Onze Heiland gekruisigd werd, bepaald door de viering van het Joodse Pasha. Het Pasha valt altijd op de Sabbat, volgend op de eerste volle maan na het begin van de lente. (Vandaar dus dat elk jaar het Paasfeest en de daarmee verband houdende feestdagen, op andere data vallen).

Dit jaar viel Goede Vrijdag op 4 april, een bijzondere datum in dit verband omdat het vrijwel vast staat dat Christus in de nacht van 4 op 5 april in het hof van Gethsemane verbleef en in de ochtend van de 5e april aan het kruis werd geslagen. De avond van de 4e april was dus de avond van „Het laatste Avondmaal”. Dit jaar in het bijzonder was er dus wel alle reden om in gedachten terug te gaan naar deze donkere dagen waarin de mensheid, in de persoon van de te Jeruzalem bijeengedromde Joden, Christelijk smadelijk verwierp en aan het kruis sloeg! Onze Meester gaf Zijn leven vrijwillig, doch op welk een gruwelijke wijze werd deze vrijwilligheid — onbegrepen — misbruikt.

Staan wij daar wel eens bij stil? Staan wij wel eens stil, op deze Goede Vrijdag, die altijd als een halfslachtige vrije dag voorbij gaat, bij het feit dat dit de dag is waarin zich de climax van de menselijke historie voltrok? Dat er op deze dag, nu 1925 jaren geleden, zich een drama afspeelde waarbij de engelen in de Hemel hun adem inhielden en de natuur tijdens en na Christus’ verscheiden meetreunde? Op deze dag nam Hij, de mens geworden Zoon van onze God, de zonden van de gehele mensheid op zich en moest Hij een lijden doormaken, zo ontzettend en zo onbegrijpelijk voor mensen, dat zelfs Hij, God’s Zoon in Zijn gebed in het hof van Gethsemane vroeg: „Kan het zijn dat deze drinkbeker aan Mij voorbijga — „doch in de meest sublieme gehoorzaamheid en nederigheid liet Hij er tevens op volgen — „doch niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”. Onze Meester dronk de bittere drinkbeker — een beker zo bitter dat Hij, in opperste nood aan het kruis moest uitroepen: „Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” In de middaguren van deze zelfde vrijdag, 5 april van het jaar 33 A.D. was het beslissende moment voor de gehele mensheid aangebroken. Christus moest Zijn strijd alleen strijden. De hemelen onttrokken zich, doch te zelfder tijd hielden de hemelse heerscharen hun adem in. Het zwaarste moment voor Onze Verlosser was aangebroken. Hij onderging het leed, de „straf” voor de gehele mensheid — om aan alle Gerechtigheid te voldoen en om de banden des doods daarmee straks te verbreken. Het kritieke ogenblik in de ten uitvoer legging van het gehele Plan

van Zaligheid was daar. — Het moment ging voorbij — een zucht voer door het gehele wereldruim, door de hemel en over de aarde, welke meekreunde in het lijden van deze Goddelijken Mens. „Het is volbracht”. Deze woorden mochten volgen op dit moment van wanhoop door zo veel ellende en zo veel pijn.

— Dit is Goede Vrijdag —. Op deze dag volgt dan Paasmorgen — „Hij is opgestaan” was de blijde boodschap welke Maria Magdalena en enkelen van Zijn discipelen toen mochten uitdragen naar Zijn weinige getrouwe volgelingen. „Hij is waarlijk opgestaan” is de boodschap welke wij elk jaar weer op deze dag mogen uitdragen in de wereld, die thans zo ver van dit gebeuren afstaat.

Pasen — inderdaad de glorievolle tijding van des Meester's Opstanding. Het klinkt eigenlijk ongelofelijk niet waar? Zo waren er dan ook velen die het toendertijd niet of nauwelijks konden geloven. De woorden van Thomas werden spreekwoordelijk — „Eerst zien — dan zal ik geloven”. Thomas ontving een groot voorrecht, en tevens een ernstige berisping. Hij mocht zien — en kreeg te horen de zo bekende vermaning van Zijn Meester”. — doch zalig zijn zij welke niet gezien maar niettemin wel geloofd hebben”.

Thans — 1925 jaren na dit voorval — geloven wij? Geloof de wereld? Ach — wat gelooft de wereld? Is Hij opgestaan? Waar is Hij dan nu? — Vraagtekens. En omdat dit voor zo velen in deze wereld een vraagteken is, blijft voor zo velen het Paasfeest een feest van de Paashaas en het Paasei.

Welk een voorrecht is het te kunnen zeggen: Waarlijk — Hij is opgestaan — en Hij leeft! Hij zal eenmaal tot ons terugkeren zoals Hij toen van Zijn volgelingen henenging. Hij heeft de banden des doods overwonnen — Hij heeft de wereld overwonnen. Hij is onze Verlosser — Wij geloven in Hem —

Wij willen slechts Hem volgen en dienen. Wij zijn Hem dankbaar tot in het diepst van onze ziel voor datgene wat Hij, nu 1925 jaren geleden voor ons gedaan heeft!

J. P. Jongkees.

EEN EERVOLLE AANSTELLING.

Door het vertrek van Elder Robert K. Wolthuis, die de laatste maanden van zijn zending zitting had in het bestuur van de Nederlandse Zending, onstond de vacature van tweede raadgever in genoemd bestuur.

Het is de redactie van „De Ster” een genoegen haar lezers mede te delen dat voor de vervanging van Elder Wolthuis door de President der Zending is aangewezen Elder Jay M. Russell.

Elder Russell, die sinds maart 1956 in de zending werkzaam is, heeft gearbeid in Rotterdam, Sneek, als assistent-zendingssecretaris en hij was ten tijde van zijn aanstelling als tweede raadgever in het Zendingsbestuur President van het Haagse district.

Wij wensen Elder Russell het allerbeste en Gods zegen toe in zijn nieuwe roeping en hopen van harte dat hij in zijn nieuw arbeidsveld veel vreugde en voldoening mag vinden.

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(Vervolg van maart nummer)

HOOFDSTUK 19

FUNDAMENTELE VERSCHILLEN TUSSEN ZALIGHEID EN VERHOGING

Eén hemel en één hel

Eén der grootste dwalingen in de leringen van de Christelijke godsdiensten is de opvatting van één hemel en één hel, zodat allen, die naar de hemel gaan hetzelfde deel zouden ontvangen, en allen, die niet voor de hemel waardig worden bevonden, in de hel een gelijk deel verkrijgen.

Deze gedachte heeft velen de opvatting doen koesteren, dat ofschoon hun leven wel niet is zoals het behoorde te zijn, zij toch minstens even goed, of nog beter zijn dan gemiddeld. En daarom veronderstellen zij, dat alles met hen wel goed zal komen. Indien deze leerstelling waar is, ligt het voor de hand, dat ergens een scheiding gemaakt moet worden, en hoe dichter men bij deze scheiding zou komen, des te geringer zou het verschil of onderscheid worden tussen degenen, die de grens zouden overschrijden en de hemel betreden, en hen, die niet zouden voldoen en daarom naar de hel worden verwezen. Een dergelijke leer bezit niet de stimulerende en opbouwende drijfkracht om de mensen aan te sporen het beste te leveren, maar meer om voldaan te zijn met hetgeen door de gemiddelde persoon wordt bereikt. Een dergelijke leer hecht geen waarde aan iets, wat meer is dan de gemiddelde toewijding en gehoorzaamheid aan de geboden des Heren, of de ontwikkeling van iemands talenten en het nuttig aanwenden er van in Zijn werk.

Vele woningen of graden in de hemel

Jezus onderwees Zijn discipelen:

„In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben: Ik ga heen om u plaats te bereiden.” (Joh. 14:2.)

Indien er slechts één hemel was, en als allen, die daarheen zouden gaan, hetzelfde deel zouden ontvangen, zou het wel zeer inconsequent van Jezus zijn geweest om te zeggen, dat Hij zou heengaan om voor Zijn discipelen een plaats te bereiden, en er dan aan toe te voegen: „In het huis Mijns Vaders zijn *vele* woningen.”

Omdat er dus vele woningen zijn in het huis Zijns Vaders, is het voor ons goed om daaraan onze aandacht te schenken.

De apostel Paulus vertelt ons, dat hij „een mens in Christus” kende, die tot in de *derde hemel* was „opgetrokken.” Als wij deze teksten

„De Ster”

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN
IN NEDERLAND

*

Redacteur:
RULON J. SPERRY

Assistent:
A. D. JONGKEES
Zendingsfotograaf:
RINZE SCHIPPERS

1957
57ste JAARGANG

Uitgave

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Laan van Poot 292, Den Haag.

INHOUDSOPGAVE:

TITELS.

A.		Grote Toneelwedstrijd	188
Aankomst en vertrek 30, 127, 158,	190	Gods Voorzienigheid	201
Acht ge uw taak gering?	64	Gij badt op enen berg alleen	206
Als eenzaamheid eens eeuwig was	288	Geloof..... een gave van God ...	259
Aan de nagedachtenis van een trou-		Geloofd zij God die groeien laat op	
we vriend	323	aarde een nieuwe Kerk	344
Avondmaalslied	352	Genealogie	364
B.		H.	
Bede	317	Het gesproken woord	32, 96
C.		Hoe lieflijk zijn Uw Tempels Heer!	187
Conferentiefragmenten	77	Heer leer ons bidden	205
Conferentiesprokkels	268	Harmonie in het gezin	211
D.		Het Britse Kabinet spreekt over	
De vraag van de maand 20, 54, 120,	179, 282, 345	kanker	218
Districtsconferenties in 1957	27	Heil'ge Tempels sieren Zion	224
De eeuwige waarheden	110	Het derde gouden feest van dit	
De moed om in onzekerheid te		jaar!	285
leven	128	Het twaalfde geloofsartikel	291
De papegaai	146	Het Boek van Mormon in de Bijbel	308
De mens kan in ongenade vallen...	182	Haar besluit	315
De nieuwe gestichte Kerk	184	Het Jeugdwerk in de Nederlandse	
De Tempelgang	241	Zending	363
De moed om feiten onder de ogen		I.	
te zien	256	In de pas	151
E.		Ik heb u lief	160
Een wonderbaar werk en een won-		J.	
der 4, 36, 68, 101, 132, 231, 243,	261, 293, 325, 365	Jezus begint Zijn zending	212
Een nieuwjaarsgroet van de fam.		K.	
van Dam	14	Kleine kinderen... waarheen?	163
Enige zendingservaringen	44	Komt, Heil'gen komt	275
Eerbied voor het Priesterschap ...	87	Komende Conferenties	359
Een uniek voorbeeld	150	L.	
Een gouden huwelijksfeest	155	Laten wij vermijden aanstoot te	
Ede in de rij der gemeenten	157	geven	174
Een bezoek aan David Whitmer ...	228	M.	
Een dodelijk verkeersongeval	253	Mijn getuigenis van het Evangelie	280
G.		Morgengebed	320
Geburtenissen in de zending 29, 63, 93,	125, 157, 188, 221, 254, 286, 318,	N.	
350, 381		Nogmaals goed en kwaad	131
Goed en Kwaad hebben niets met		O.	
geloof te maken	124	Onze Zonnehoeck 15, 47, 79, 111, 143,	175, 207, 239, 271, 303, 335, 367
		Onder de Ponca Indianen ...	23, 57

Ons nieuw O.O.V.-Comité	62	Voorwaarts O.O.V.	28
O.O.V. Conferentie	156	Vluchtige gedachten	159
O God, Die immer hulp ons bood	192	Vrede door Jezus Christus	198
Ouders: Regeer in de geest van het		Van duisternis tot Licht	203
Evangelie	270	Vrees niet..... geloof alleen	227
R.		W.	
Rectificatie	31	Waarlijk het licht is zoet	32
Rede van Apostel M. G. Romney	377	Wat twist gij met deze?	195
S.		Weer een gouden feest	253
Studiegids voor Huisbezoekers	53, 90	Wie zijn overtredingen bedekt, zal	
Ster wervingsavond	92	niet voorspoedig zijn	277
T.		Wieke	306
Teveel Woord van Wijsheid? ...	46	Z.	
Toen ginds in 't Heilig Hemels		Zingende stemmen	155
Land	242	Zendingen in de Nederlandse zen-	
Ter overdenking	358	ding	164
V.		Zoekt de vrede	357
Van de Redactie 3, 35, 67, 99,	355	Zusters-Hulp-Vereniging	361

zorgvuldig doorlezen, zullen wij ontdekken, dat Paulus deze mens is geweest:

„Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam weet ik niet, of buiten het lichaam weet ik niet, God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot *in de derde hemel*.

En ik ken een zodanig mens (of het in het lichaam, of buiten het lichaam geschied zij, weet ik niet, God weet het),

Dat hij opgetrokken is geweest in het *paradijs* en gehoord heeft onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken.” (II Kor. 12 : 2-4.)

Het ligt voor de hand, dat er geen derde hemel kan zijn zonder een eerste en een tweede hemel. Daarom hebben wij dus drie hemels, het paradijs en de hel, waarvan in de Schriften zo dikwijls wordt gesproken, zodat wij dus minstens vijf plaatsen hebben, waarheen wij na onze dood kunnen gaan.

Paulus gaf een prachtige beschrijving van de opstanding:

En er zijn hemelse lichamen, en er zijn aardse lichamen; maar een andere is de heerlijkheid der hemelse, en een andere der aardse.

Een andere is de heerlijkheid der zon, en een andere is de heerlijkheid der maan, en een andere is de heerlijkheid der sterren; want de ene ster verschilt in heerlijkheid van de andere ster.

Alzo zal ook de opstanding der doden zijn.....” (I Kor. 15 : 40-42.)

Wat kon duidelijker zijn? Er is een heerlijkheid van de zon of een celestiale heerlijkheid; een andere heerlijkheid als de maan, of de terrestriale heerlijkheid; en een andere heerlijkheid als de sterren, of, zoals wij zullen leren, de telestiale heerlijkheid; en daar „de ene ster verschilt in heerlijkheid van de andere ster,” zo „zal ook de opstanding der doden zijn.” Hieruit leren wij, dat de meerderheid in de opstanding vergeleken kan worden bij de sterren in de hemel, en evenals hun werken hier op aarde verschillen in belangrijkheid en getrouwheid, zo zal ook hun toestand in de opstanding verschillen. evenals de sterren in de hemel in heerlijkheid verschillend zijn.

Celestiale heerlijkheid

Toen Paulus dit visioen zag van de derde hemel en van het paradijs, zeide hij, dat hij hoorde „onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken.” Wij bezitten geen verslag, dat Paulus ooit in bijzonderheden heeft gesproken over hetgeen hij in dat visioen heeft gezien, want hem was niet toegestaan te spreken over hetgeen hij zag. Uit het visioen van Paulus hebben wij geen verslag van de nodige vereisten om waardig te worden bevonden voor de verschillende hemelen of het paradijs. Deze vereisten werden echter aan de profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon geopenbaard op 16 februari 1832 in Hiram in de staat Ohio. Het was de profeet toegestaan om veel van hetgeen hij zag op te schrijven. Wij raden de lezers aan de ganse openbaring door te lezen, die bekend is als „Het Visioen,” en

die opgetekend is in de 76ste Afdeling van de Leer en Verbonden, waaruit wij het volgende aanhalen:

„Ons, Joseph Smith Jr. en Sidney Rigdon, die op de zestiende dag van februari in het jaar onzes Heren achttienhonderd twee en dertig in de Geest waren — Werden door de macht van de Geest de ogen en ons verstand verlicht, om de dingen Gods te zien en te begrijpen.

Namelijk die dingen, die door de Vader waren beschikt, en bestonden eer de wereld was door Zijn Eniggeboren Zoon, Die reeds sedert den beginne in de schoot des Vaders was;

Van Wie wij getuigenis geven; en het getuigenis, dat wij geven, is de volheid van het evangelie van Jezus Christus, Die de Zoon is, Die wij zagen, en met Wie wij spraken in het hemelse visioen.

En wederom geven wij getuigenis — want wij zagen en hoorden — en dit is het getuigenis van het evangelie van Christus aangaande hen, die in de opstanding der rechtvaardigen zullen voortkomen —

Zij ontvingen het getuigenis van Jezus, en geloofden in Zijn naam en werden gedoopt volgens de wijze van Zijn begrafenis — zij werden in Zijn naam begraven in het water overeenkomstig het gebod, dat Hij heeft gegeven —

Opdat zij door de geboden te onderhouden van al hun zonden mochten worden gewassen en gereinigd, en de Heilige Geest ontvangen door het opleggen der handen van iemand, die tot deze macht is geordend en verzegeld;

En door geloof overwinnen en verzegeld zijn door de Heilige Geest der belofte, Die de Vader uitstort op allen, die rechtvaardig en getrouw zijn.

Zij zijn het, die de kerk van de Eerstgeborene vormen.

Zij zijn het, in wier handen de Vader alle dingen heeft gegeven —

Zij zijn het, die priesters en koningen zijn, die van Zijn volheid en van Zijn heerlijkheid hebben ontvangen;

En priesters zijn van de Allerhoogste, volgens de orde van Melchizedek, welke orde volgens die van Henoch was, die volgens de orde van de Eniggeboren Zoon was.

Daarom, zoals het geschreven staat: Zij zijn goden, namelijk de zonen van God — Daarom zijn alle dingen van hen, hetzij in leven of dood, tegenwoordige of toekomstige dingen, ze zijn alle van hen, en zij zijn van Christus, en Christus is van God.

En zij zullen alle dingen overwinnen.

Laat daarom niemand in de mens roemen, maar laat hem liever in God roemen, Die alle vijanden onder Zijn voeten zal onderwerpen.

Dezen zullen voor eeuwig wonen in de tegenwoordigheid van God en Zijn Christus.

Dezen zijn het, die Hij met Zich zal brengen, wanneer Hij op de wolken des hemels zal komen om op de aarde over Zijn volk te regeren.

Dezen zijn het, die aan de eerste opstanding zullen deelnemen.

Dezen zijn het, die in de opstanding der rechtvaardigen zullen voortkomen.

Dezen zijn het, die tot de berg Zion zijn gekomen, en tot de stad van de levende God, de hemelse plaats, de allerheiligste.

Dezen zijn het, die tot een ontelbare groep engelen zijn gekomen, tot de algemene vergadering en kerk van Henoch, en van de Eerstgeborene.

Dezen zijn het, wier namen in de hemel zijn geschreven, waar God en Christus de Rechter van allen zijn.

Dezen zijn het, die rechtvaardige mensen zijn, tot volmaking gekomen door Jezus, de Middelaar van het nieuwe verbond, Die deze volmaakte verzoening teweeg bracht door het vergieten van Zijn eigen bloed.

Dezen zijn het, wier lichaam celestiaal is, wier heerlijkheid die der zon is, namelijk de heerlijkheid van God, de hoogste van alle, Wiens heerlijkheid

zinnebeeldig wordt vergeleken bij de zon in het uitspansel." (L. & V. 76 : 11-14, 50-70.)

Terrestriale heerlijkheid

„En verder zagen wij de terrestriale wereld. Ziet, dezen zijn het, die tot de terrestrialen behoren, wier heerlijkheid verschilt van die der kerk van de Eerstgeborene, die de volheid van de Vader heeft ontvangen, zoals de maan verschilt van de zon in het uitspansel.

Ziet, dezen zijn het, die zonder wet zijn gestorven;

En eveneens zij, die de geeesten van mensen zijn, die in de gevangenis werden gehouden en die de Zoon heeft bezocht, en aan wie Hij het evangelie predikte, opdat zij mochten worden geoordeeld naar de mens in het vlees;

Die het getuigenis van Jezus niet in het vlees, maar later verkregen.

Dezen zijn het, die eerzame mensen op aarde waren, die door de geslepenheid der mensen werden verblind.

Dezen zijn het, die van Zijn heerlijkheid ontvangen, maar niet van Zijn volheid.

Dezen zijn het, die van de tegenwoordigheid des Zoons ontvangen, maar niet van de volheid des Vaders.

Daarom zijn zij terrestriale lichamen en geen celestiale, en verschillen in heerlijkheid, zoals de maan verschilt van de zon.

Dezen zijn het, die in het getuigenis van Jezus niet kloekmoedig zijn; daarom verkrijgen zij de kroon over het koninkrijk van onze God niet.

En dit nu is het einde van het visioen, dat wij van de terrestrialen zagen, hetgeen de Here ons gebod neer te schrijven, terwijl wij nog in de Geest waren." (L. & V. 76 : 71-80.)

Telestiale heerlijkheid

„En verder zagen wij de heerlijkheid van de telestialen, welke heerlijkheid die der lageren is, zoals de heerlijkheid der sterren verschilt van de heerlijkheid der maan in het uitspansel.

Dezen zijn het, die het evangelie van Christus, noch het getuigenis van Jezus verkregen.

Dezen zijn het, die de Heilige Geest niet verloochenen.

Dezen zijn het, die ter helle worden nedergeworpen.

Dezen zijn het, die niet van de duivel zullen worden verlost tot aan de laatste opstanding, totdat de Here, namelijk Christus, het Lam, Zijn werk zal hebben voleindigd.

Dezen zijn het, die in de eeuwige wereld niet van Zijn volheid ontvangen, maar van de Heilige Geest door de bediening van de terrestrialen;

En de terrestrialen door de bediening der celestialen.

En eveneens ontvangen de telestialen het door de bediening van engelen, die zijn aangewezen om hen te dienen, of die zijn aangewezen om voor hen dienende geeesten te zijn; want zij zullen erfgenamen der zaligheid zijn.

En aldus zagen wij in het hemelse visioen de heerlijkheid van de telestialen, die alle begrip te boven gaat;

En niemand weet het, behalve zij, aan wie God het heeft geopenbaard." (L. & V. 76 : 81-90.)

Verschillen in de graden van heerlijkheid — met omschrijvingen

Wij merken op, dat *allen*, die *één der heerlijkheden* beërven, die hier beschreven worden, „erfgenamen der zaligheid zijn." (Zie vers 88.)

Maar welk een verschil in de beloning of de heerlijkheid, die hun wacht — evenwel verschil als er bestaat tussen de heerlijkheid of het licht van de zon en de maan, of de maan en de sterren.

Wij dienen er echter aan te denken, dat alleen „zij zijn het, die de kerk van de Eerstgeborene vormen,” die erfgenamen van de celestiale heerlijkheid zijn (Zie L. & V. 76 : 54), en zij zijn degenen, „die Hij met Zich zal brengen, wanneer Hij op de wolken des hemels zal komen om op de aarde over Zijn volk te regeren,” (Zie vers 63) en „die aan de eerste opstanding zullen deelnemen.” (vers 64. Zie ook L. & V. 45 : 54.)

Het evangelie moet dus aan ieder schepsel gepredikt worden, opdat het de celestiale heerlijkheid kan verkrijgen, indien het dat wil.

De Here zette Zijn beschrijving van het verschil tussen deze heerlijkheden voort:

„En aldus zagen wij de heerlijkheid der terrestrialen, die in alle dingen de heerlijkheid der telestialen overtreft, namelijk in heerlijkheid en in macht, in kracht en in heerschappij.

En aldus zagen wij de heerlijkheid van de celestialen, die in alle dingen overtreft — waar God, namelijk de Vader, voor eeuwig op Zijn troon regeert;

Voor Wiens troon alle dingen zich in ootmoedige eerbied buigen, en Hem voor eeuwig heerlijkheid geven.

Zij, die in Zijn tegenwoordigheid wonen, vormen de kerk van de Eerstgeborene; en zij zien, zoals zij worden gezien, en zij kennen, zoals zij worden gekend, omdat zij van Zijn volheid en van Zijn genade hebben ontvangen;

En Hij maakt hen gelijk in macht en in kracht en in heerschappij.

En de heerlijkheid der celestialen is één, evenals de heerlijkheid der zon één is.

En de heerlijkheid der terrestrialen is één, evenals de heerlijkheid der maan één is.

En de heerlijkheid der telestialen is één, evenals de heerlijkheid der sterren één is; maar zoals de ene ster van de andere ster in heerlijkheid verschilt, zo verschilt ook de één van de ander in heerlijkheid in de telestiale wereld;

Want dezen zijn het, die van Paulus, en van Apollos, en van Cephas zijn.

Dezen zijn het, die zeggen, dat sommigen tot de één, en sommigen tot de ander behoren — sommigen tot Christus, sommigen tot Johannes, sommigen tot Mozes, sommigen tot Elias, sommigen tot Esajas, sommigen tot Jesaja, en sommigen tot Henoch;

Maar zij namen noch het evangelie noch het getuigenis van Jezus aan, noch de profeten, noch het eeuwig verbond.

En ten slotte, al dezen zijn het, die niet met de heiligen zullen worden verzameld om in de kerk van de Eerstgeborene te worden opgenomen en in de wolk ontvangen.

Dezen zijn het, die leugenaars, tovenaars, overspelers, hoereerders zijn, en die de leugen liefhebben en doen.

Dezen zijn het, die de toorn van God op aarde verduren.

Dezen zijn het, die de straf van het eeuwige vuur ondergaan.

Dezen zijn het, die ter helle worden nedergeworpen en de toorn van de Almachtige God ondergaan tot de volheid der tijden, wanneer Christus alle vijanden onder Zijn voeten zal hebben onderworpen, en Zijn werk zal hebben vervolmaakt;

Wanneer Hij het koninkrijk zal overdragen, en het de Vader vlekkeloos zal aanbieden, en zeggen: Ik heb overwonnen, en de wijnpers alleen getreden, namelijk de wijnpers der grimmigheid van de toorn des Almachtigen Gods.

Dan zal Hij met de kroon Zijner heerlijkheid worden gekroond, om op de troon Zijner macht te zitten ten einde voor eeuwig te regeren.

Maar ziet, wij zagen de heerlijkheid en de bewoners van de telestiale wereld, en zagen, dat zij zo ontelbaar waren als de sterren aan het uitspansel des hemels, of als het zand aan de oever der zee;

En wij hoorden de stem des Heren, die zeide: Dezen zullen allen de knie buigen, en iedere tong zal Hem belijden, Die voor eeuwig op de troon zit;

Want zij zullen worden geoordeeld volgens hun werken, en een ieder zal overeenkomstig zijn eigen werken zijn eigen heerschappij ontvangen in de woningen, die bereid zijn;

En zij zullen dienstknechten van de Allerhoogste zijn; maar waar God en Christus wonen, kunnen zij tot in alle eeuwigheden niet komen.

Dit is het einde van het visioen, dat wij zagen en hetwelk ons werd geboden neer te schrijven, terwijl wij nog in de Geest waren.

Maar groot en wonderbaar zijn de werken des Heren en de verborgenheden van Zijn koninkrijk, die Hij ons toonde, die alle begrip van heerlijkheid, en van kracht en van heerschappij te boven gaan;

En die Hij ons gebood niet neer te schrijven, terwijl wij nog in de Geest waren, en het is de mens niet geoorloofd ze te uiten;

Evenmin is de mens in staat ze bekend te maken, want ze kunnen alleen worden gezien en begrepen door de macht van de Heilige Geest, die God verleent aan hen, die Hem liefhebben en zich voor Hem reinigen;

Aan wie Hij dit voorrecht schenkt om voor zichzelf te zien en te weten;

Zodat zij door de macht en openbaring van de Geest in het vlees in staat mogen zijn in de wereld van heerlijkheid Zijn tegenwoordigheid te verdragen.

En heerlijkheid, eer en heerschappij zij God en het Lam voor eeuwig. Amen." (L. & V. 76:91-119.)

Zonen des Verderfs

In dit visioen heeft de Here ook aangegeven wie de zonen des verderfs zijn:

„En wij zagen eveneens, en geven er getuigenis van, dat een engel van God, die met gezag bekleed in de tegenwoordigheid van God was, en die rebelleerde tegen de Eniggeboren Zoon — Die de Vader lief was, en Die in de schoot des Vaders was — uit de tegenwoordigheid van God en de Zoon werd neder- geworpen,

En Verderf werd genoemd, want de hemelen weenden over hem — hij was Lucifer, een zoon van de morgen.

En wij zagen, en ziet, hij is gevallen, hij is gevallen, ja, zelfs een zoon van de morgen!

En terwijl wij nog in de Geest waren, gebood de Here ons het visioen neer te schrijven; want wij zagen Satan, die oude slang — namelijk de duivel — die tegen God rebelleerde, en het koninkrijk van onze God en Zijn Christus trachtte weg te nemen —

Daarom voert hij krijg met de heiligen Gods, en omringt hen geheel.

En wij zagen een visioen van het lijden van hen, met wie hij krijg voerde en die hij overwon, want aldus kwam de stem des Heren tot ons:

Aldus zegt de Here aangaande allen, die Mijn macht kennen, en deelgenoten er van zijn gemaakt, en zich door de macht van de duivel lieten overwinnen, de waarheid verloochenden en Mijn macht trotseerden —

Zij zijn de zonen des verderfs, van wie Ik zeg, dat voor hen beter ware geweest, dat zij nimmer waren geboren;

Want zij zijn vaten des toorns, gedoemd om met de duivel en zijn engelen de toorn Gods in eeuwigheid te ondergaan;

Aangaande wie Ik heb gezegd: Er is geen vergeving in deze wereld, noch in de komende wereld,

Omdat zij de Heilige Geest hebben verloochend, na Deze te hebben ontvangen, en de Eniggeboren Zoon des Vaders hebben verloochend en Hem voor zichzelf gekruisigd en openlijk te schande hebben gemaakt.

Dezen zijn het, die met de duivel en zijn engelen zullen heengaan in de pool van vuur en zwavel —

En zijn de enigen, over wie de tweede dood macht zal hebben;

Ja, voorwaar, de enigen, die niet in de bestemde tijd des Heren, nadat zij Zijn toorn hebben ondergaan, zullen worden verlost.” (L. & V. 76 : 25-38.)

In zijn commentaar op dit heerlijke visioen, één der meest inspirerende en informatieve die de Here ooit aan Zijn profeten heeft geopenbaard met de toestemming om die op te tekenen, heeft de profeet Joseph Smith geschreven:

„Niets kon de Heiligen meer verheugen over de orde van het Koninkrijk des Heren dan het licht, dat over de wereld doorbrak door het voorgaande visioen. Iedere wet, ieder gebod, iedere belofte, iedere waarheid en ieder punt betreffende de bestemming des mensen, van Genesis tot Openbaring, voor zoverre de zuiverheid der Schrift niet is verdoezeld door de dwaasheden van mensen, toont de volmaaktheid aan van de theorie (van de verschillende graden van heerlijkheid in het toekomstig leven) en getuigt, *dat dit document een afschrift is van de verslagen der eeuwige wereld*. De verhevenheid der gedachte, de zuiverheid der taal, het arbeidsveld, de voortdurende vervolmaking, opdat de erfgenamen der zaligheid de Here mogen belijden en de knie buigen, de beloningen voor getrouwheid en de bestraffingen voor zonden gaan zo ver boven de enge gezichtskring van de mens, dat een ieder, die eerlijk en oprecht is, gedwongen wordt uit te roepen: *‘Het kwam van God’*.” (Uit „Leringen van de Profeet Joseph Smith,” blz. 11-12.)

Allen zijn erfgenamen der zaligheid

Wanneer wij uit dit visioen begrijpen, dat zelfs zij, die de telestiale heerlijkheid beërven „erfgenamen der zaligheid” zullen zijn, is het gemakkelijk om het standpunt van de Heiligen der Laatste Dagen te begrijpen, dat zaligheid zonder verhoging eigenlijk verdoeming is. En toch noemt de profeet Joseph Smith de heerlijkheden van de telestiale wereld: „En aldus zagen wij in het hemelse visioen de heerlijkheid van de telestialen, die alle begrip te boven gaat; En niemand weet het, behalve zij, aan wie God het heeft geopenbaard.” (L. & V. 76 : 89-90.) Waaruit zal dan de heerlijkheid en de verhoging van het celestiale koninkrijk bestaan! Het evangelie van Jezus Christus is gegeven om de mens op de celestiale heerlijkheid voor te bereiden.

Hetgeen in het Visioen staat opgetekend, maakt ook de volgende teksten uit de Bijbel duidelijk:

„En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden

werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken; En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken." (Openb. 20:12-13.)

Daar een ieder naar zijn werken moet worden geoordeeld, zelfs ook zij die zich in de hel bevinden, zal het gemakkelijk zijn om de „gerechtigheid" van God te begrijpen, want anderszins zou Hij niet rechtvaardig kunnen zijn. Dit maakt het ook gemakkelijk om te begrijpen hoe de één een heerlijkheid als de zon kan ontvangen, terwijl een ander een heerlijkheid als de maan krijgt en vele anderen een heerlijkheid als de sterren, en toch te weten dat God rechtvaardig is. Deze woorden van Jezus worden ook gemakkelijk te begrijpen:

„Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden." (Matth. 7:13-14.)

De apostel Paulus begreep, dat een ieder naar zijn werken zou ontvangen:

„Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien; Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaien; Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen." (Gal. 6:7-9.)

Ook verklaart Paulus wat het „rechtvaardig oordeel Gods" is:

„Maar naar uw hardigheid, en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelf toorn als een schat, in de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods.

Welke een iegelijk vergelden zal naar zijn werken:

Degenen wel, die met volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven;

Maar degenen, die twistgierig zijn, en die der waarheid ongehoorzaam, doch der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden worden:

Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van de Jood, en ook van de Griek;

Maar heerlijkheid, en eer, en vrede een iegelijk, die het goede werkt, eerst de Jood, en ook de Griek;

Want er is geen aanneming des persoons bij God." (Rom. 2:5-11.)

Geen andere wijze van oordelen kon rechtvaardig zijn. God zal gewis „een iegelijk vergelden naar zijn werken." Zelfs God is niet in staat iemand te belonen voor hetgeen hij niet heeft gedaan.

(Wordt vervolgd)

Het schaap van het Rotsgebergte

vrij naar

Wendell J. Ashton

Het schaap van het Rotsgebergte.

.... Wanneer gevaar dreigt, klimt hij

Enige dagen geleden las ik een geschiedenis over Ben Hunt, een welbekende autoriteit op het gebied van Indiaanse tradities. Mijn oog werd getroffen door een grote afbeelding van Hunt, die bezig was zich een maaltijd te bereiden boven een vuur. Boven zijn hoofd hing een stuk hout, tien centimeter breed en vier voet lang en daarop was gegrift: „Wij kunnen niet tegelijkertijd gemakkelijk leven en groot zijn”. Daar bij hing de kop van een bison. In plaats daarvan had ik liever de kop van een schaap uit het rotsgebergte gezien. In het gehele dierenrijk ken ik geen dier, dat de inscriptie beter weergeeft. Het is een prachtig dier. Het leeft op de koude, door wolken omgeven top van de wereld. Zijn pad is steil en ruw en steenachtig. Het voedt zich met gras en plantjes, hoog boven de boomgrens. Koude winden waaien daar, maar de hemel is helderder blauw en de lucht is zuiver. Wanneer er gevaar dreigt — een wolf, een coyote of andere vijand — klimt het hoornschaap.

Zo zou ik hem wel eens willen zien: Een witte hoornram, zijn kop achterwaarts geheven als het gevederde hoofd van een Indianenopperhoofd, als een standbeeld op de rand van een rots. Beneden hem de hellingen van de met sneeuw bedekte bergen van Alaska en in de verte het sparrengroen, vermengd met het herfstgeel van berk en els. Dan ook omlaag de kreet van de cirkelende arend en het schorre geluid van ganzen in de vlucht.

„Wij kunnen niet tegelijkertijd gemakkelijk leven en groot zijn”.

Deze woorden betekenen voor mij niet dat wij onze huizen moeten gaan bouwen door blokken te hakken en op een bed van takken moeten slapen. Zij schijnen veelmeer te zeggen, dat wij de gemakken van deze eeuw van uitvindingen behoren te genieten. Doch wij mogen het ons niet te gemakkelijk maken. De tijd en de energie, die wij besparen behoren wij te gebruiken om onszelf, onze gezinnen, het koninkrijk van God op aarde op te bouwen. De inscriptie schijnt te willen zeggen, dat wij de scherpe steen van arbeid en moeite niet moeten vermijden, doch deze liever verwelkomen en door deze hoger klimmen, net als het hoornschaap.

Een groot man, Justice Wendell Holmes zeide, toen hij meer dan negentig jaren oud was: Indien je zonder moeilijkheden wilt leven, moet je jong sterven!..... Moeilijkheden scheppen het vermogen ze te overwinnen..... bezie ze als vrienden”.

Voor de val van het Romeinse keizerrijk zijn vele redenen opgenoemd. Maar ik zal nooit vergeten wat ik in 1936 in Rome zag. Wij stonden voor de ruïnes van een oud eethuis. Wij vernamen dat de Romeinen hier lagen te banketeren, soms drie dagen lang. Soms, zo vertelde men ons, gingen zij naar een andere kamer en braakten het genotene uit, waarna zij opnieuw begonnen.

Het is wel zeker dat één reden waarom Rome viel, was dat Rome het te gemakkelijk had.

Ongeveer zeven jaren geleden kon men in Florida over een gebeurtenis lezen, die in de nabijheid van St. Augustinus, Amerika's oudste stad, had plaats gegrepen. Grote troepen zeemeeuwen stierven te midden van overvloed de hongerdood. Vele jaren lang hadden zij hun voedsel verkregen uit het afval, dat uit de netten van de garnalenvloot in zee werd geworpen. Het was een gemakkelijk leventje.

Op zekere dag werd de garnalenvloot van de kust van Florida naar Key West verplaatst. De zeemeeuwen waren vergeten hoe zij voor zichzelf moesten vissen en hadden het hun jongen ook niet geleerd. Het enige wat zij deden was ze in de nabijheid van de garnalennetten brengen.

Toen de vloot verdwenen was, waren de wateren rond St. Augustinus nog vol vis. Maar de zeemeeuwen hadden de wil en het vermogen niet meer ze te vangen. De vogels hadden het te gemakkelijk gehad, net als Rome.

Te kunnen werken is een zegen. Er is iets koninklijks in sterk zijn. Daarom zal ik de een of andere dag het spoor van deze monarchen van het rotsgebergte, de hoornschapen, volgen. Daar op die kale, bevroren rotsen hoop ik opnieuw te leren: „Wij kunnen niet tegelijkertijd gemakkelijk leven en groot zijn”.

DE VRAAG *van de maand*

WELKE IS DE DAG DES HEREN?

verkorte weergave van het antwoord, gegeven door President Joseph Fielding Smith op de volgende

VRAAG: *Mijn buurman beweert dat de Heiligen der Laatste Dagen geen waren Christenen zijn, omdat zij de Sabbat niet op zaterdag houden, de dag die van den beginne als zodanig is vastgesteld. De mens heeft niet het recht dat te veranderen. Hij zegt dat de Here op de zevende dag rustte van Zijn arbeid en zo moest het door de eeuwen heen blijven. Maar de paus van Rome veranderde de dag in zondag en de protestanten namen die over.*

Wat moeten wij hierop antwoorden?

ANTWOORD: Het complete antwoord op deze vraag wordt in de 59ste afdeling van Leer & Verbonden gegeven. Het twaalfde vers zegt: „Herinnert u dat op deze dag, de dag des Heren, gij uw offers en uw sacramenten de Allerhoogste zult offeren”.....

Afdeling 59 is een openbaring, die op zondag 7 augustus 1831 aan de Profeet Joseph Smith door de Here werd gegeven.

De dag des Heren is dus de zondag en op die dag wordt de Heiligen der Laatste Dagen geboden de wekelijkse Sabbat te houden. De Here heeft gesproken en dat zij voor ons voldoende.

Voor anderen evenwel moet daar nog iets meer over worden gezegd. Zij, die geloven, dat de Sabbat op zaterdag moet worden gehouden, hebben er een fetisch

van gemaakt. Zij hebben, als de Farizeërs en Sadduceërs van ouds deden, de mens naar de lengte van hun Procrustusbedje¹⁾ gemeten en veroordelen allen, die daar niet in passen. Zij schijnen vergeten te hebben wat de Here zeide: „De Sabbat is gemaakt om de mens, niet de mens om de Sabbat. „Zo is dan de Zoon des mensen een Heer ook van de Sabbat”.

Als Heer van de Sabbat had Hij het goddelijk recht de dag te veranderen, wat Hij dan ook gedaan heeft.

Er is bewijs aanwezig dat de leden van de Kerk na de opstanding van Jezus hun Sabbat wijzigden van de laatste dag in de eerste dag van de week en dat de Christenen dit sinds dien hebben gevolgd. Het wordt algemeen

¹⁾ Procrustus, ook wel genaamd Polypemon of Damastus, was volgens een Griekse legende een Attisch rover. Hij had een bed, het Procrustusbed, waarop zijn gevangenen werden gelegd. Wie te kort was, werd uitgerekt, wie te lang, werden de benen afgekapd tot op de juiste lengte van het bed. Vert.

toegegeven, dat onze Heiland gedurende de Joodse Sabbat in de grafombe lag en dat Zijn opstanding plaats had in de morgen van de eerste dag der week. Alle vier evangelisten hebben geschreven, dat het vroeg in de morgen van de eerste dag was, toen Jezus aan sommige van Zijn discipelen verscheen en in de avond van dezelfde dag, toen zij achter gesloten deuren bijeen waren, uit vrees voor de Joden, verscheen Hij opnieuw en gaf Hij hun instructies. Het was acht dagen later, op de eerste dag van de week, dat Hij wederom verscheen, hun meerdere instructies gaf en Thomas berispte wegens zijn ongelooft. Dit is een aanwijzing, dat de Here zelf de dag van de Sabbat had veranderd. Er wordt weliswaar in het Nieuwe Testament niet veel over die verandering gezegd, maar gewone dingen worden zelden vaak genoemd. Er zijn echter passages, die bepaald naar het feit verwijzen, dat de tijd van de Sabbat op de dag des Heren werd gesteld. Wij lezen in Handelingen:

„En op den eersten dag der week, als de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen; en hij strekte zijn rede uit tot het middernacht”. (Hand. 20 : 7).

Het valt niet tegen te spreken, dat zij het brood niet braken, of met andere woorden het Avondmaal bedienden, dan alleen op de Sabbat.

In 1 Cor. 16 : 2 staat:

„Op elken eersten dag der week legge een iegelijk van u iets bij zichzelf weg, vergaderende eenen schat, naardat hij welvaren verkregen heeft; opdat de verzamelingen alsdan niet eerst geschieden, wanneer ik gekomen zal zijn”.

Samuel Walter Gamble in zijn boek: **Zondag, de ware Sabbat van God**, vermeldt, dat Ignatius, een discipel van de Apostel Johannes, zeide:

„Iedere volgeling van Christus viert de dag des Heren, gewijd aan de opstanding van Christus als de koningin en het hoofd van alle dagen”. Dr. Adam Clark zegt in zijn verhandeling over Openbaring 1 : 10:

„De dag des Heren, de eerste dag van de week, gevierd als de Christelijke Sabbat, omdat op die dag Jezus Christus uit de doden opstond; daarom werd het **de dag des Heren** genoemd; en die dag heeft de Joodse Sabbat vervangen in de ganse wereld”.

Dr. Thomas Scott, hetzelfde vers behandelend, zegt:

Dit was „op de dag des Heren”, met welke geen andere kan worden bedoeld dan de dag, waarop de Here Jezus uit de doden opstond, de eerste dag van de week; en er is ampel bewijs, dat de eerste dag door de eerste Christenen was bestemd en geheiligd ter nagedachtenis van die belangrijke gebeurtenis; want om welke andere oorzaak kon die dag aldus worden genoemd?”

JEUGD... PAS OP!

Met deze regels wend ik mij in hoofdzaak tot de jongeren van de Kerk, die niet voldoende sterk in hun getuigenis zijn van de waarheid van het Woord van Wijsheid en deswege gevaarlijk bloot staan aan de verleiding om het met God's welgemeende raad niet nauw te nemen, aangelokt als zij o.a. worden door de schoon schijnende doch uiterst misleidende reclameplaten, aristocratische, atletische en weet ik al niet meer heren en hoogst charmante, lief-tallige en elegante dames voor-stellend, die de jeugd moeten sug-gereren (en het dank zij de — psychologisch gezien — juiste op-zet ook helaas vaak doen) dat

het summum van voornaamheid en levensvreugde bestaat in het roken van een bepaald merk ciga-ret.

Ik heb hier voor mij liggen de Instructor van maart 1958. Op blz. 92 wordt zeer in het kort een boek besproken: „Don't let smoking kill you!" Laat het roken u niet doden. Geschreven door...

een employé van een van de grootste tabaksmaatschappijen in Amerika, Dr. Clarence W. Lieb, die 10 jaar lang het onderzoekswerk voor die maatschappij leidde. Een zeer ter zake kundige is hier dus aan het woord en dit is wat hij o.a. zegt:

„Het grote gevaar van roken is, dat nicotine een dodelijk gif, in de tabaksblaren zit en **er niet uit kan worden verwijderd**. De veel geadverteerde filtercigaret heeft niet de minste invloed op de nicotine, integendeel: om toch de roker maar van de geur te laten genieten. gebruikt men voor de cigaret met filter een zware, ruwe tabak met een hoger percentage aan nicotine”. Blijkbaar zijn deze cigareten dus nog ongezonder dan die zonder filter. Zij zullen in Nederland ook wel te krijgen zijn en ongetwijfeld worden aangeprezen. Er zit immers een filter in! Wat kan er dus gebeuren?

Jeugd van Zion — en ook gij ouderen, die het roken niet hebben opgegeven: gij zijt gewaarschuwd. Reeds verscheidene malen. De eerste keer door de eerste Profeet van deze tijd, die 125 jaar geleden al zeide; „Tabak is niet goed voor de mens”. Vervolgens door hen, die na hem kwamen en in onze dagen verenigen zich met de stemmen der profeten die van de geleerden, die alzo doende, zonder het te weten

of te willen, getuigenis afleggen van de goddelijke zending van Joseph Smith. Eén dringende oproep: „Laat de nicotine u niet doden!”

Rokers, laat u niet doden. Laat af van het roken. Nicotine doodt geestelijk en lichamelijk. Nicotine doodt het geloof en het hart. Nicotine verontreinigt niet alleen het sterfelijk lichaam, ook het geestelijk lichaam, dat een onvermijdelijk reinigingsproces moet doormaken alvorens het de drager kan zijn van uw verheerlijkt lichaam. Nicotine vertraagt uw opstanding; zij vormt een dodelijk gevaar voor het eeuwige leven. Het Woord van Wijsheid is niet alleen voor dit leven, het is van eeuwige strekking.

Ouders: Vecht met al uw macht en al uw liefde tegen het nicotinegevaar, indien dit uw woning dreigt binnen te dringen! Laat de vingers van uw kinderen toch nimmer het beeld vertonen, als ge op dit kleine, lugubere plaatje ziet! Roken is smerig, ongezond en duur. Voor het geld, dat er aan wordt uitgegeven, kunt ge beter goede boeken kopen. Die verrijken de geest. Van de jeugd, die ge op het andere plaatje ziet gaat vreugde en gezondheid uit. Dit beeld ademt vrede en levensgeluk, maar — of liever — want de tabak krijgt daar geen kans!

A. D. J.

Doe uw best en verheug u met hem die het beter doet

DE URIM EN THUMMIM

door Brigham Young

De borstplaat van Aäron waar ge van leest in de Schrift, was een Urim en Thummim, bevestigd aan het lichaam en overeenkomstig die, welke Joseph Smith vond. Aäron droeg deze Urim en Thummim op zijn borst en keek er in als in een spiegel en wat hij nodig had te weten, verkeeg hij op die wijze. Wanneer deze aarde zal worden gereinigd en geheiligd, celestiaal zal zijn geworden, zal zij een zee van glas worden en iemand die daar in kijkt, kan de verleden, tegenwoordige en toekomstige dingen weten; doch alleen celestiale wezens kunnen dit voorrecht genieten. Zij zullen in de aarde zien en dagene wat zij willen weten, zal hun getoond worden, zoals het gelaat wordt getoond door het kijken in een spiegel.

NEDERIGHEID

Hij die werkelijk groot is, heeft maar één groot verlangen: om klein te blijven.

Er zijn vele mensen die er voor terug schrikken om een of ander gering werk te doen omdat zij daar te trots voor zijn, ofschoon het in het belang van de gemeenschap toch gedaan moest worden. Zij zijn zo begerig om op de voorgrond te treden, dat zij de gouden kansen om zich klein te maken in de grootheid van hun dienstbetoon en aldus reuzen te worden, over het hoofd zien.

Een jonge Schot, candidaat voor het predikambt, werkte hard aan zijn proefpreek en toen hij daarmee gereed was, beklom hij de kansel in goed vertrouwen een uitstekende indruk te maken.

De oude koster, de hooghartigheid in zijn optreden ziende, schudde het hoofd en zei tot zichzelf: „Ik twijfel aan dat mannetje”.

De preek van de jonge dominee werd een grote mislukking en toen hij zijn betreuenswaardige toespraak had beëindigd, liep hij langzaam, met gebogen hoofd en een vernederd hart, de treden van de kansel af.

„Ei, mijn jongen”, dacht de koster, „als je naar boven was gegaan zoals je naar omlaag kwam, zou je naar omlaag zijn gekomen zoals je nu naar boven ging”. De jonge man had nog niet geleerd, dat grote mannen klein zijn door nederigheid.

INDIEN GE IEMAND ANDERS WAART

Johann Lessing vertelde eens de geschiedenis van een ontevreden paard. Het dier verlangde langere, dunnere benen, een nek als een zwaan en een zadel dat op hem zou groeien als een deel van zijn lichaam. Hij vond die onderdelen prachtig en wilde die in zichzelf belichaamd zien. De goden veranderden het paard in een schepsel, dat al die schoonheden vertoonde. Maar hoe begeerlijk zij ook afzonderlijk waren, tezamen maakten zij van het paard een lelijke kameel.

„Ziedaar”, zo zeiden de goden, „aan je verzoek is voldaan en nu moet je je hele leven zo blijven om je er aan te herinneren, dat een paard dankbaar behoort te zijn voor wat hij is”.

De moraal van de geschiedenis: het is beter datgene wat ge hebt te verbeteren, dan te verlangen naar iets wat ge niet hebt..

GEVLEUGELDE WOORDEN

De vrijheid daalt niet tot een volk af, het moet zich daartoe opwerken; zij is een zegen, die verdiend moet worden voordat men haar kan waardenen.

Charles Calem Colton.

Een mens kan verscheidene keren vallen, maar is geen mislukking tot dat hij zegt, dat iemand hem geduwd heeft.

Impr. Era.

De onderwijzer, zij het een moeder, een priester of een schoolmeester, is de werkelijke maker van geschiedenis.

H. G. Wells.

Het zoeken naar waarheid is eindeloos en opwindend. De hoogste moed heeft hij, die de waarheid recht in de ogen ziet. En zij, die het ondernemen om te schrijven of te onderwijzen, moeten de waarheid spreken zoals zij die zien, niets er van af nemend, niets er aan toe voegend, noch zich in dubbelzinnigheden begevend.

A. J. Huste.

*Wilt ge met argumenteren het laatste woord hebben?
Zeg dan: „Gij hebt gelijk!”*

Imp. Era.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

de Waal, Robert; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
de Waal, Jacobus Albertus 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
Zwackhalen, Leo Johannes; 2 maart 1958 te Rotterdam Zuid.
Zwackhalen, Marinus; 2 maart 1958 te Rotterdam Zuid.
Zwackhalen, Robert; 2 maart 1958 te Rotterdam Zuid.
de Wit, Serphaas Johannes; 2 maart 1958 te Zeist.
de Wit, Anton; 2 maart 1958 te Zeist.
de Wit, Dina Petronella; 2 maart 1958 te Zeist.
Overdiek, Francina M. C.; 9 maart 1958 te Den Helder.
Huisman, Pieter Johannes; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Huisman, Cornelia; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Bouwhuis, Petronella Hendrika; 30 maart 1958 te Leeuwarden.

GEDOOPT:

de Geest, Hendrikus Gijsbrandus; 13 januari 1958 te Eindhoven.
van Namen, Johanna C.; 28 februari 1958 te Dordrecht.
Bia, Josephine; 28 februari 1958 te Eindhoven.
Speerstra, Eleanor M.; 28 februari 1958 te Rotterdam Zuid.
Zwackhalen, Rina v. Rijswijk; 28 februari 1958 te Rotterdam Zuid.
Kraaijeveld, Thomas; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
Mettrop, Elizabeth Maria; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
Mettrop, Hendrik Sebastiaan; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
de Waal, Petronella v. d. Berg; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
van der Berg, Antoinette H. M.; 28 februari 1958 te Rotterdam Noord.
Vis, Dirkje Cornelia; 14 maart 1958 te Leiden.
Waslander, Milburga Bianca; 14 maart 1958 te Den Haag.
van Oudheusden, Franklin Delano; 14 maart 1958 te Den Haag.
Baas, Mary; 14 maart 1958 te Den Haag.
Kleijweg, Jozua Christiaan E.; 14 maart 1958 te Den Haag.
Kleijweg, Christiaan Hugo; 14 maart 1958 te Den Haag.
van Dalen, Johannes; 28 maart 1958 te Dordrecht.
Huisman, Pieter Johannes; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Huisman, Hendrika; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Huisman, Anthonia; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Huisman, Nellie Christina; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Huisman, Elizabeth; 28 maart 1958 te Rotterdam Noord.
Groeneweg, Eduard Johannes; 29 maart 1958 te Den Haag.
de Jong, Tetje Elizabeth A.; 29 maart 1958 te Den Haag.

GEORDEND:

van Basten, Robert; 2 februari 1958 te Den Haag, als Leraar.
van IJzeren, Willem G. T.; 2 februari 1958 te Den Haag, als Diaken.
Boom, Theo Hans; 1 februari 1958 te Groningen, als Priester.
Jasper, Jan; 1 februari 1958 te Leeuwarden, als Ouderling.
Jagers, Willem; 23 februari 1958 te Den Helder, als Diaken.
De Nijs, Louis Jan; 23 februari 1958 te Mechelen, als Priester.
Stoové, Gerard Gaillard; 23 februari 1958 te Rotterdam Noord, als Ouderling.
van Dam, Adrianus; 23 februari 1958 te Rotterdam Noord, als Ouderling.
de Heus, Jan; 23 februari 1958 te Arnhem, als Leraar.
Dekker, Hubertus; 2 maart 1958 te Rotterdam Zuid, als Diaken.

Kostwinder, Berend; 2 maart 1958 te Delft, als Leraar.
Mathijssen, Arend; 9 maart 1958 te Amsterdam, als Diaken.
Horstmanshoff, Johannes; 16 maart 1958 te Delft, als Ouderling.
Stevens, Albert; 1 maart 1958 te Mechelen, als Leraar.
Schreuders, Hermanus Adrianus; 16 maart 1958 te Dordrecht, als Priester.

GETROUWD:

Kloosterman, Teuntje D. getrouwd met Molenkamp, Job Theodore; 28 februari 1958 te Den Helder.

OVERLEDEN:

Ombach, Adriana M. v. d. Horn; 3 februari 1958 te Amsterdam.
van Bennekom, Herman; 2 januari 1958 te Dordrecht.

OVERGEPLAATST:

Buckway, Dallas Henry; van Zendingsschool naar Amsterdam.
Winkel, Thomas R.; van Den Haag naar Gent, België als G.P.
Putnam, Charles C.; van Zendingsschool naar Den Haag.
Soper, Donald A.; van Zendingsschool naar Den Haag.
Bartom, Wesley M.; van Amsterdam naar Rotterdam.
Van Boerum, J. Howard; van Rotterdam Noord naar Hoofdkantoor.
McKell, James R.; van Den Helder naar Rotterdam.
Smith, Marvin A.; van Den Helder naar Amsterdam.
De Haan, Bruce R.; aangesteld als G.P. van Den Helder.
Bradford, Robert G.; van Haarlem naar Den Haag als leraar Zendingsschool.
Coomans, John M.; van Hoofdkantoor naar Haarlem.
Beckstead, Demont L.; van Zendingsschool naar Mechelen. België.
Sieverts, Reed D.; aangesteld als D.P. van Arnhem.
Ladle, Noel; van Emmen naar Arnhem als G.P.
Halliday, H. D.; van Leiden naar Nijmegen als G.P.
Harris, Phillip D.; aangesteld als D.P. van District Den Haag.
Grotepas, Willford; van Zendingsschool naar Den Haag.
Oaks, Harold R.; van Leeuwarden naar Den Haag.
Knudsen, Tony C.; van Den Haag naar Leiden.
Van Wagoner, Brent; van Zendingsschool naar Groningen.
Litster, Byron W.; van Rotterdam Zuid naar Groningen.
Olsen, Ross T.; van Eindhoven naar Harlingen als G.P.
Evans, Louis L.; van Amersfoort naar Emmen.
Denlinger, Lloyd; van Mechelen, België naar Rotterdam Zuid.
Dartnell, Earl; van Nijmegen naar Dordrecht als G.P.
Read, Lewis G.; van Groningen naar Gouda als G.P.
Stam, Tom; van Hilversum naar Vlaardingen.
De Young, Donald R.; van Gouda naar Hilversum als G.P.
Allen, Richard; van Vlaardingen naar Hilversum.
Van Katwyk, John; van Zendingsschool naar Eindhoven.
Van der Heide, Ralph P.; van Zendingsschool naar Eindhoven.
Nijenhuis, Aaltje; van Utrecht naar Amsterdam.
Allen, Dianne; van Rotterdam Zuid naar Amsterdam.
Olson, Shirley L.; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid.
van de Merwe, Lyntje van Hoofdkantoor naar Utrecht.
Shupe, Gerald; wordt Zending Zondagsschool Overziener 12 april.
Giles, Richard P.; van Eindhoven naar Amersfoort.
Springer, Ray; van Groningen naar Den Haag.
Hulet, Ella May; van Amsterdam naar Hoofdkantoor.
Thomas, Polly F.; van Amsterdam naar Hoofdkantoor.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Grotepas, Richard W.; van Salt Lake City, Utah
Van de Merwe, Lyntje; van Salt Lake City, Utah.
Olson, Shirley L.; van Murray, Utah.
Van Wagoner, Brent J.; van Salt Lake City, Utah.
Van der Heide, Ralph P.; van Ogden, Utah.
Beckstead, Demont L.; van Murray, Utah.
Van Katwyk, John H.; van Salt Lake City, Utah.

Richard W. Grotepas

Lyntje Van de Merwe

Shirley L. Olson

Brent J. Van Wagoner

Ralph P. Van der Heide

Demont L. Beckstead

John H. Van Katwyk

VERTROKKEN:

Teerlink, Joseph Leland; aangekomen 14 september 1955. Vertrokken 2 maart 1958.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Breda en Den Haag als Zendings Secretaris.

Grotepas, Roelof Jr.; aangekomen 1 oktober 1955. Vertrokken 2 maart 1958.
Werkzaam geweest: Gouda; Schiedam, Rotterdam, Haarlem, Den Haag en Gent, België als G.P.

Hall, Leo D.; aangekomen 1 oktober 1955. Vertrokken 2 maart 1958.
Werkzaam geweest: Dordrecht, Antwerpen, België, Nijmegen, Hilversum als G.P., Rotterdam, Den Haag.

Brinkerhoff, Ellis Allred; aangekomen 2 oktober 1955. Vertrokken 2 maart 1958.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Zeist, Amsterdam, Hilversum als G.P.

Van Leuven, C. Ray; aangekomen 14 september 1955. Vertrokken 20 maart 1958.
Werkzaam geweest: Utrecht, Groningen, Ede, Arnhem, Amsterdam.

Van Zoeren, Willem O.; aangekomen 1 april 1957. Vertrokken 31 maart 1958.
Werkzaam geweest: Gent, België, Den Haag.

Wolthuis, Robert K.; aangekomen 1 oktober 1955. Vertrokken 1 april 1958.
Werkzaam geweest: Groningen, Utrecht, Leeuwarden als G.P. van Harlingen, Vlaardingen als G.P., Amsterdam als D.P., Den Haag als 2e Raadgever in het Zendingsbestuur.

J. Leland Teerlink

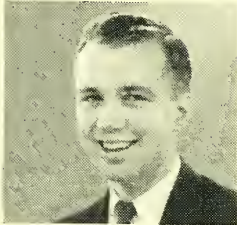
Roelof Grotepas Jr

Ellis Allred Brinkerhoff

Robert K. Wolthuis

C. Ray Van Leuven

Leo D. Hall

Willem O. van Zoeren

Met Joseph de Profet tezamen geweest

Ofschoon ik niet meer ben dan de zoon van een eenvoudige weduwe, was ik er trots op en gevoelde ik mij door God gezegend, toen hij ons de eer aandeed onder ons dak te komen en onze gastvrijheid te genieten. Mijn hart zwol van vreugde en liefde, toen ik de beste appelen uitzocht en hem die aanbood, in ruil voor de gouden waarheden, die hij ons mededeelde, terwijl hij de nederige, maar hartelijke gastvrijheid van onze eenvoudige dis genoot.

Wij waren er inderdaad trots op iemand met ons te hebben, die met de Vader en de Zoon had gesproken en door een engel uit de hemel was onderricht en die, onder de directe leiding van de Almachtige, de ware Kerk op aarde had georganiseerd volgens het voorbeeld van die, welke door God, door Jezus Christus, achttien honderd jaren eerder was opgericht. Toen hij afscheid van ons nam, gaf hij de wens te kennen een lijvig Engels boek over Martelaren, dat wij in ons bezit hadden, te lenen. Hij beloofde het ons terug te geven wanneer hij ons weer in Zion, in de staat Missouri, zou zien. Dit deed hij en toen hij het teruggaf, zeide hij: „Ik heb, door middel van de Urim en Thummim deze martelaren gezien. Zij waren eerlijke, toegewijde volgelingen van Christus, volgens het licht dat zij bezaten; zij zullen zalig worden”.

Edward Stevenson, Herinneringen aan Joseph Smith.

„Ik heb de zee gezien”

Een zekere Indianenstam had geen contact met de buitenwereld.

Het oude opperhoofd wenste, vóór hij stierf, uit de jonge mannen van de stam zijn opvolger te kiezen.

Hij riep zijn jonge dapperen tezamen en zeide tot hen: „Ziet ge gindse bergtop?” Ga en beklim die berg en elkeen moet iets mee brengen om te laten zien hoe ver hij is geklommen”.

Na enige tijd kwam een van de jonge mannen terug. „Opperhoofd”, zo zeide hij, „ik ben gegaan tot waar de velden eindigden en ik heb een graankorrel mee gebracht”. Het opperhoofd zeide tot hem: „Ga en schiet met pijl en boog, worstel met de wilde os en maak uzelf sterk”.

Toen kwam een andere terug. „Opperhoofd, ik ben gegaan tot voorbij de korenvelden en hier heb ik een tak van de laatste boom”. Het opperhoofd antwoordde deze jonge man op dezelfde wijze als hij de eerste had gedaan.

Toen keerde een derde terug. „Opperhoofd, ik ben voorbij de bewerkte velden gegaan en langs de bomen. Ik kwam aan een plaats waar geen leven meer was. Het was er koud en ik werd bang. Ik heb deze steen meegebracht”. Ook deze kreeg hetzelfde van het opperhoofd te horen als de eerste.

Zo ging het de gehele dag door; de jonge mannen kwamen terug en deze bracht dit mede en gene dat. Toen werd het donker. Tenslotte stormde de laatste de cirkel rond het kampvuur binnen. Zijn gelaat blonk, toen hij zeide: „Opperhoofd, ik ben voorbij de velden en de bomen gegaan totdat ik aan de sneeuw kwam. Ik worstelde mij daar doorheen naar de bergtop. Ik heb niets meegebracht, maar ik heb de Zee gezien!”

Toen zeide het opperhoofd: „Mijn volk: ziehier de jonge man, die uw opperhoofd zal zijn, wanneer ik ben heengegaan. Hij is waardig uw leidsman te zijn. Hij heeft een visioen gezien”.